

Autor: Manuel Ochsenreiter

Mnoho mainstreamových evropských politiků dnes roní krokodýlí slzy nad skutečností, že starověká Palmýra v Sýrii padla pod kontrolu teroristů. Vyjadřují obavy, že ozbrojení militanté „Islámského státu“ zničí Palmýru, jedno z center antického světa s kilometr dlouhou kolonádou, s hrobkami, amfiteátre a paláci. Nebylo by to poprvé, kdy by „Islámský stát“ zničil kulturní a historické památky.

Palmýra

Avšak jejich emoce jsou hluboce pokrytecké. Protože mnoho politiků, kteří jsou teď „znepokojeni“, je ve skutečnosti ideologickými „dirigenty zákulisí“, stojícím v pozadí „Islámského státu“ a dalších teroristických skupin v Sýrii a Iráku. Jejich podpora takzvané „syrské revoluce“ ve skutečnosti podnítila vznik těchto skupin.

„Islámský stát“ dnes pouze vykonává svoji práci. Ničí civilizaci, rozkládá celý národ, zabíjí každého, kdo představuje „řád“ – a to nejbrutálněji představitelným a možným způsobem. Rozkládá Sýrii, která představuje geopolitickou překážku pro Washington a Brusel.

Tento vzorec chování není ničím novým:

Znesvěcený srbský hrob na Kosovu s položenými zvířecími kostmi

– V Kosovu extrémističtí Albánci neútočí pouze na Srby, útočí a ničí pravoslavné kostely a hřbitovy. Nechtějí se pouze zbavit srbského obyvatelstva, chtějí vyhladit i srbskou minulost a přítomnost. Kosovští Albánci znesvěcují pravoslavné hroby pokládáním zvířecích mršin na ně.

– V Zakavkazsku, během války o Náhorní Karabach, ničila ázerbajdžánská armáda arménské kostely a kláštery. Katedrála Krista Spasitele v Šuše, v Náhorním Karabachu, byla ázerskou (ázerbajdžánskou) armádou znesvěcena a přeměněna ve sklad zbraní.

Není náhoda, že tento barbarský a antikulturní způsob války byl podporován „dobrovolníky“ (například Čečenci nebo afghánskými džihádisty) jak v bývalé Jugoslávii, tak i v Zakavkazsku.

Ničení kulturního, historického, náboženského a národního dědictví je účinným způsobem, jak

vytvořit „fait accompli“ na geopolitických bojištích. Účelem těchto „válečných opatření“ je odříznout nepřátelské obyvatelstvo od jeho kolektivních historických, kulturních a náboženských pout a identit.

Což přesně odpovídá ideologickému konceptu postmoderního a liberálního Západu, který provádí to stejné v Evropě – samozřejmě jinými prostředky, takzvanou „měkkou silou“. V Evropě naše politické elity popírají existenci a důležitost našich kolektivních identit, fantazírují na našich univerzitách o intelektuálních hologramech jako „hybridních identitách“ a podobně. Bojují proti náboženství, „dekonstruuji“ tradiční rodinu, dokonce vytvářejí nové druhy, s cílem popřít existenci „muže“ a „ženy“. Konvertují kostely v obchodní nebo obytné domy. Uctívají „jednotlivce“, který má „svobodu“ volby v „otevřené společnosti“ – což ale ve skutečnosti znamená „otevřeném trhu“.

Ruský filosof a politolog prof. Alexandr Dugin dříve tento proces popsal jako způsob šíření moderního „idiotismu“. Ve starověkém Řecku se říkalo „*idiōtēs*“ lidem „bez odborných schopností“, starajícím se jen o vlastní zájmy (*idios* jako osobní vlastnictví), neúčastnícím se veřejného života a postrádajícím jakékoli kolektivní pouta.

„Islámský stát“ je dnes válečným „buldozerem“, který má za cíl zničit jakékoli kolektivní pouta na Blízkém východě. Nepředstavuje nic víc, než jen militantní křídlo západního liberalismu.

Úvaha byla převzata z profilu autora na Facebooku.